

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.91
din data de 11.02.2015

Dosar nr: 740/2014

Petiția nr: 19958 din data de 11.12.2014

Petent: M. I.

Reclamat: Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, Casa Națională de Pensii.

Obiect: Nepunerea în executare a Hotărârii de Instanță cu privire la recalcularea pensiei.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

1.1 M. I. cu domiciliul în

și adresă de comunicare la

I.2. Numele, domiciliul sau reședința părții reclamate

2.1. Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, cu sediul în București, Str. Dem. I. Dobrescu, nr.2-4, Sector 1.

2.2. Casa Națională de Pensii, cu sediul în București, Str. Latină, nr.8, Sector 2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

Pertenta, susține că i-a fost respinsă solicitarea de a i recalcula pensia pe baza documentelor emise în Republica Moldova și în urma demersurilor în instanță, părțile reclamate nu pun în executare Hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție de a-i recalcula pensia și de a-i comunica adeverință în acest sens.

III. Procedura de citare.

1. Petenta a fost citată prin adresa înregistrată cu nr.19958/29.12.2014, părțile reclamate au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 20698/29.12.2014.

2. Prin adresele de citare, părțile au fost informate de excepția de necompetență materială a CNCD, în sensul în care obiectul petiției vizează neexecutarea unei Hotărâri de Instanță.

3. La termenul de audieri din data de 15.01.2015, petenta a fost prezentă, părțile reclamate au fost absente.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentei

1. Petenta, născută în Basarabia și din 1997 venită în România, susține că s-a pensionat în anul 2000, fiind încadrată la Grupa a III a de Muncă, grupă inferioară în raport cu studiile și activitatea de cadru didactic și se consideră discriminată pentru că i se refuză echivalarea corectă a gradelor didactice, funcțiile și tarifele prin respingerea documentelor demonstrative.

2. În urma demersurilor în instanță, Înalta Curte de Casație și Justiție i-a dat câștig de cauză petentei, obligând Ministerul Muncii să-i elibereze adeverință de recalculare. Astfel petenta susține că părțile reclamate nu au pus în executare această Hotărâre de Instanță

Susținerile părților reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 225/15.01.2015, Ministerul Muncii susține faptul că la primirea copiei de pe cartea de muncă a petente, a estimat, conform metodologiei utilizate în cazul persoanelor repatraite, în baza Decretului nr. 165/1960, salariul mediu pentru petentă pe anumite funcții și perioade, de care ar fi putut beneficia dacă își desfășura activitatea în România, utilizând legislația din România care a acționat în perioada respectivă.

2. Casa Națională de Pensii este instituția care este abilitată să stabilească drepturile de pensii, prin casele teritoriale de pensii sau casele de pensii sectoriale.

3. Casa Națională de Pensii Publice, prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr 183/14.01.2015 solicită **admiterea excepției de necompetență a CNCD, în sensul în care aspectele sesizate sunt strict legate de executarea Sentinței Civile nr. 1424/22.04.2013 pronunțată de către Curtea de Apel București, privind obligațiile care vizează Ministerul Muncii, asupra unor drepturi și pretenții civile legate de eliberarea unei adeverințe necesare recalculării drepturilor de pensie în România care să echivaleze funcțiile, gradele, perioadele, gradațiile și veniturile salariale menționate în adeverințele eliberate de Colegiul Național de Medicină și Farmacie Chișinău și de Direcția Generală de Învățământ, Tineret și Sport Hîncești din cadrul Liceului Teoretic Donici din Chișinău.**

V. Motivele de fapt și de drept

1. **În fapt**, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că prezenta cauză privește nerespectarea unei hotărâri judecătorești, definitivă și irevocabilă.

Petenta sesizează o posibilă faptă de discriminare **ce ține de punerea în executare a unei Hotărâre de Instanță**, mai exact o Hotărâre a Înaltei Curți de Casație și Justiție de a recalcula petentei pensia și de a-i comunica o adeverință în acest sens.

2. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că "*Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.*"

3. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*" și **paragraful 2** "*Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1*".

4. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

5 Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că "*Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:*"; **art.2 alin.1** "*..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,*", precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,*".

6. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "*trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

7. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinoproxia

Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

8. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art..2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

9. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul **discriminării indirecte**, astfel cum este prevăzut în art.2 alin.3 din O.G. 137/2000, republicată, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art.2 alin.5 al ordonanței mai sus menționate. În cazul hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță „*comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convongeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*”

10. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

11. Pe cale de consecință, avem în vedere faptul că, în ce privește prezenta cauză, a fost ridicată, din oficiu **excepția de necompetență materială a CNCD**, conform art.28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și sesizărilor, pe care Colegiul trebuie să se pronunțe cu prioritate.

12. În sensul celor mai sus expuse, cât privește obiectul petiției, reținem că CNCD este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească, pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale actelor sau faptelor reprezentanților autorităților publice din România.

13. Astfel, cât privește tratamentul presupus discriminatoriu al reclamatului, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „**responsabil** cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

14. Relativ la excepția invocată, reținem că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

15. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra actelor sau faptelor reprezentanților autorităților publice din România.

16. Față de obiectul petiției, respectiv faptul de a pune în executare o Hotărâre de Instanță, mai exact o Hotărâre a Înaltei Curți de Casație și Justiție de a recalcula pensia și de a-i comunica o adeverință în acest sens, și față de excepția de necompetență materială a Consiliului, Colegiul Director al CNCD reține că în cauză **nu pot fi aplicabile dispozițiile O.G. nr.137/2000 republicată și actualizată**, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nefiind competent a se pronunța asupra aspectelor pe care petenta le pune în vedere, în prezenta cauză.

În acest sens, **Colegiul Director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit art.2 alin.1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA-Membru

LUMINIȚA GHEORGHIU-Membru

JURA CRISTIAN - Membru

LAZĂR MARIA - Membru

ANAMARIA PANFILE - Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director al CNCD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

